

Blau, Ueber Volksthum und Sprache der Kumanen (Zschr. der Morgenl. Gesellschaft, Lpzg. 1875, III, IV). Споредъ тоя авторъ, куманитѣ принадлежали къмъ узбекското племе тюрки и били, следователно, въ най-близко родство съ днешнитѣ *хивинци*.

¹³ Albericus, ed. Leibnitz Hannover. 1698, 579; ср. Herodot. IV, 71; сжщо тъй описание на куманско погребение има у минорита Рубруквисъ, който въ 1253 година отивалъ при татаритѣ.

¹⁴ „Alphabetum comanicum“; ср Roesler, Rom. stud. 338; у сжщия има начало отъ „Отче нашъ“ на кумански езикъ въ Маджарско.

¹⁵ Кинамъ 227. Ср. Heerstrasse 88.

¹⁶ Βοδίνος. Рачки (Rad 27, 124) пише Будинъ; ср., обаче, Бодинъ въ една грамота у Миклошича, Mon. serbica 60.

¹⁷ Προδιάννα на Скилица (715) не е Прищина (Πρίστινος у Кантакузина), а е Призренъ подъ Шаръ, укрепенъ градъ съ епископство. Той билъ дълго време пограниченъ градъ — изпърво у българитѣ, следъ това отъ 1018 год. у византийцитѣ, срещу сърбитѣ. Дори когато царъ Стефанъ Урошъ III (Милютинъ) стѣпилъ на престола, той принадлежалъ на византийцитѣ (Даниилъ, изд. на Даниичичъ 111).

¹⁸ Споредъ Иоанъ Куропалатъ ἐν τῇ τῶν λεγομένων Ταωνίῳ, старосръбската кула Паунъ (таѡ, по сръбски паунъ) лежи при Грачаница на Косово поле, часть отъ което и сега се нарича Пауново поле.

¹⁹ Рачки, въ Rad 27, 124—127.

²⁰ Skylitzes 741; Mich. Attaliota 302.

²¹ Че Βελιατοβα лежалъ северно отъ Пловдивъ, отвждъ Марица, личи отъ похода на Татикия; Анна Комнина, изд. бонск. I, 326.

²² Theophylactus, Epist. 65, стр. 559. Ср. Рачки, Борьба южныхъ славянъ, 310.

²³ Ibid. Rad 30, 77 и 31, 196—217.

²⁴ Wilhelmus Tyrensis, lib. II cap. IV (ed. Bongars I, 653).

²⁵ Albertus Aquensis гл. 9—18; Wilh. Tyr. I, с. 19—22.